

[Sigsgaard.]

hænger jo sammen med hele vores økonomiske system, industrien søger derhen, hvor der er megen industri og mange mennesker i forvejen, fordi der er billigere leverancer, lavere transportomkostninger og større og mere varieret udbud af arbejdskraft til rådighed. De regioner bliver så rigere og rigere, og derfor kan de byde på lave skatteprocenter og god service. Affolkningsegnene derimod må opkræve høje skatter og kan alligevel kun klare en dårligere undervisnings-, sundheds-, kulturel og trafikal standard, og flere og flere flytter derfor fra dem og ind til industriområderne, og forskellen bliver på den måde endnu større. For at slå hovedet på sømmet så kommer staten så og nedlægger jernbaner, sådan som man har diskuteret det tidligere i dag. I deres desperation tilbyder de fattige kommuner så flotte gaver i form af billige eller gratis grunde til fabrikanter, der vil gå i gang. Selv om virksomheden f. eks. er slemt forurenende, tør kommunen ikke rigtig gøre noget ved det, for tænk, om den så flytter.

Hele denne skæve udvikling, og det er jo den, der danner baggrund for lovforslaget her, er jo ikke blevet standset af egnsudviklingslovene. De duer nemlig ikke rigtig. De forærer penge og fordele på må og få til næsten enhver, der gider investere. Og på den måde får vi klit-klattet en masse små svage virksomheder rundt i snart sagt hver lille landsby. Og mange af dem vælter omkuld ved det første vindpust, og den beskæftigelse, de giver, er yderst ensidig. Og arbejderne bliver i øvrigt helt afhængige af arbejdsgiveren, fordi der jo ikke rigtig er andre steder at gå hen, hvis man er utilfreds med arbejdsvilkårene.

Det, man skulle gøre, var selvfølgelig at lave en landsplan for Danmark og så hitte ud af, hvilke 10 overordnede centre der skal være i Danmark, og hvilke ca. 40 underordnede der kan blive tale om. Så skulle der udvikles dér og kun dér, og så skulle man vide, hvad man vil have. Hvert center skulle have en alsidig industri, så at et enkelt krak ikke kan skabe krise på egnen. Der skulle altså være kontrol med både de offentlige og erhvervsinvesteringerne.

Det kan være, der er plads til ét overcenter og 5-6 undercentre i Nordjylland og måske til et par undercentre på Lolland-

Falster, men så heller ikke mere. Så er det dem, der skal udvælges og udbygges, og det skal være alsidigt og grundigt, og så skal der ikke sprøjtes små skrantende virksomheder og kommunale industrihuse ud over landskabet.

Egnsudviklingen er i dag planløs og også talentløs, den koster en masse penge, de ryger for en stor del i aktionærernes lommer, skatteyderne betaler, men udvikling får de jo ikke rigtig for pengene.

Og alt imens de skiftende regeringer taler store ord om egnsudvikling, koncentrerer mere og mere om København, Århus og Odense, medens store dele af landet affolkes mere og mere og bliver fattigere og fattigere. VS ønsker, at alle dele af landet udvikles. Socialdemokratiets forslag er velment, men på grund af det, jeg her har sagt, vil det ikke komme til at virke noget særligt, desværre. Tilbagegangen på Lolland-Falster vil fortsætte, også selv om forslaget vedtages, og den vil fortsætte, indtil man sætter ind med en virkelig gennemtænkt egnsudvikling på basis af en landsplan og med kontrol med investeringerne, hvor og hvad og hvor meget. Men altså lovforslaget er, tror jeg, velment, men jeg tror altså desværre, at det på baggrund af hele den egnsudviklingspolitik, der føres, ikke vil have den virkning, som forslagsstillerne ønsker.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lysholt Hansen): Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke i hvert fald hr. Arne Larsen; jeg blev ikke rigtig klar over, om jeg også skulle takke hr. Sigsgaard for tilslutning til lovforslaget. Men jeg blev da i hvert fald helt klar over, at jeg ikke skulle takke regeringspartierne for tilslutning, og det beklager jeg meget.

Det er rigtigt, som det blev nævnt, at det var regeringspartiernes forudsætning — det tror jeg var rigtigt — at lovens løbetid skulle være 2 år, men lad mig da gøre opmærksom på, at der jo går 1 år eller 1½, inden erhvervsvirksomhederne bliver opmærksom på en lov af denne karakter og går i gang med at bruge den. Derfor er vi af den opfattelse, at den faktisk med en 2 års løbetid har haft for kort en løbetid.

Jeg må erkende, at vi er kommet lidt sent på den med vort lovforslag ved at fremsætte det i december måned, den 14. december,